

I Księga Samuela

Rozdział 18

Jonatan i Dawid przyjaciółmi

1. A gdy dokończył rozmowy z Saulem, dusza Jonatana przylgnęła do duszy Dawida, i umiłował go Jonatan jak siebie samego. 2. I zabrał go Saul tegoż dnia z sobą i nie pozwolił mu już powrócić do domu jego ojca. 3. Zawarli tedy Jonatan z Dawidem związek przyjaźni, ponieważ umiłował go jak siebie samego. 4. Jonatan zdjął płaszcz, który miał na sobie, i dał go Dawidowi, tak samo swoją odzież - aż do swego miecza i łuku, i pasa. 5. A ilekroć Dawid wyruszał, dokądkolwiek go Saul wysyłał, miał powodzenie, tak iż Saul ustanowił go wodzem nad wojownikami. I podobało się to całemu ludowi, a także sługom Saula.

Zazdrość Saula o sławę Dawida

6. A gdy szli w czasie powrotu Dawida po zabiciu Filistyńczyka, wyszły kobiety ze wszystkich miast izraelskich na spotkanie króla Saula ze śpiewem i płasami przy wtórze bębnów z radosnymi okrzykami i przy dźwiękach cymbałów. 7. I odezwały się płasające kobiety w te słowa: Pobił Saul swój tysiąc, Ale Dawid swoje dziesięć tysięcy. 8. I gniewało to Saula bardzo, i nie podobało mu się to powiedzenie, i rzekł: Przypisały Dawidowi dziesięć tysięcy, a mnie przypisały tylko tysiąc. Teraz brak mu już tylko królestwa. 9. Od tego dnia i nadal spoglądał Saul na Dawida z zazdrością. 10. Następnego dnia wstąpił w Saula zły duch od Boga, tak iż w domu popadł w szal; Dawid grał na harfie jak co dzień, Saul zaś trzymał w ręku włócznię. 11. Wtem rzucił Saul włócznię z tym zamiarem: Przygwoźdź Dawida do ściany. Lecz Dawid uskoczył przed nim dwukrotnie. 12. I Saul zaczął się bać Dawida, gdyż Pan był z nim, a od Saula odstąpił. 13. Saul usunął go więc od siebie i ustanowił go dowódcą tysiąca wojowników. Tedy Dawid przedsiębrał wyprawy wojenne na czele tego oddziału. 14. Dawidowi udawało się wszystko, co przedsięwziął, gdyż Pan był z nim. 15. Gdy zaś Saul widział, że tamten ma tak wielkie powodzenie, zdjął go lęk przed nim. 16. Cały zaś Izrael i Juda lubili, gdy Dawid na ich czele przedsiębrał wyprawy wojenne.

Dawid zięciem Saula

17. I rzekł Saul do Dawida: Oto najstarsza moja córka Merab; dam ci ją za żonę. Tylko okaż mi się waleczny i prowadź wojny Pana. Myślał zaś Saul tak: Nie chciałbym tknąć go moją ręką, ale niech go dotknie ręka filistyńska. 18. Dawid zaś odpowiedział Saulowi: Kimże ja jestem, a czym jest ród mojego ojca w Izraelu, że miałbym zostać zięciem królewskim? 19. Gdy jednak nadszedł czas, by oddano córkę Saula Merab Dawidowi, oddano ją za żonę Adrielowi z Mechola. 20. Dawida zaś pokochała córka Saula

Michał; a gdy doniesiono o tym Saulowi, podobała mu się ta rzecz. **21.** Pomyślał bowiem Saul: Dam mu ją, a niech mu będzie sidłem i niech go dosięgnie ręka Filistyńczyków. Do Dawida zaś rzekł Saul: Od dziś za dwa lata możesz zostać moim zięciem. **22.** I dał Saul swoim sługom polecenie: Porozmawiajcie potajemnie z Dawidem, mówiąc mu: Oto król upodobał cię sobie i wszyscy jego słudzy miłują cię, możesz więc teraz zostać zięciem królewskim. **23.** Słudzy Saula powtórzyli więc te słowa Dawidowi; lecz Dawid odrzekł: Czy to drobna rzecz w oczach waszych zostać zięciem królewskim? Bo przecież jestem mężem ubogim i nieznacznym. **24.** I donieśli to słudzy Saulowi, mówiąc: Tak oto wyraził się Dawid. **25.** A Saul rzekł: Tak powiedzcie Dawidowi: Król nie chce innego wiana, jak tylko sto napletków filistyńskich, aby zemścić się na wrogach króla. Saul zaś zmierzał do tego, aby Dawid wpadł w ręce Filistyńczyków. **26.** A gdy donieśli o tym jego słudzy Dawidowi, spodobała się ta rzecz Dawidowi, aby zostać zięciem królewskim; lecz zanim jeszcze termin minął, **27.** Powstał Dawid, wyruszył wraz ze swoimi wojownikami i zabił spośród Filistyńczyków dwustu mężów. Dawid sprowadził ich napletki i złożył je w pełnej liczbie królowi, tak iż mógł zostać jego zięciem; i dał mu Saul swoją córkę Michał za żonę. **28.** A gdy Saul widział i przekonał się, że Pan jest z Dawidem, a Michał, córka Saula kochała go, **29.** Obawiał się Saul Dawida jeszcze bardziej. I tak stał się Saul wrogiem Dawida po wszystkie czasy. **30.** A książęta filistyńscy wyruszali w pole; lecz ilekroć wyruszali, wiodło się Dawidowi lepiej niż wszystkim wojownikom Saula, tak iż wstawiło się bardzo jego imię.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01